

Чому на мене впало стільки зла

Микола Руденко

Чому на мене впало стільки зла
В дні миру і в диму пороховому?
Земля в моєму баченні — мала,
Дрібна пилінка в безмірі живому.

Чи варта ця пилінка наших мук?
Адже ж ми тільки мить на ній живемо.
І мить ота — можливо, тільки звук
Чи літера з космічної поеми...

У пошуках пройшовши цілий світ,
Спиняюсь біля кримської агави.
Вона цвіте лиш раз на сотню літ —
У тім цвітінні сенс її появи.

І я збагнув: оце ж і є мета,
Яка веде нас у людському морі.
Людина Вільним Словом зацвіта —
Заради того Слова світять зорі.

Те горде Слово душі заселя,
Бо щирі душі є для нього домом.
Чому для Слова обрана Земля —
Мені оте достоту невідомо.

Але ж тепер, караючись у злі,
Цю істину приймаю за основу:
Без мук немає волі на Землі;
Без волі до людей не прийде Слово.